

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

Caro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Si debuit nasci DEUS,
Decebat ut de Virgine:
Si Virgo parere debuit;
Decebat, ut páreret DEUM.

Caro.

7. **H**Vc te Caro, illuc Spiritus
Trahit misellú, & abstrahit.
Vtrique sit pax mutua;
Et orbe toto pax erit.

Est quisque vicinissimus
Hostis sibi: una plus nocet
Caro, inquilinus proditor,
Quàm mille dæmonum phalanx.

Nemo alteri est inimicior
Quàm tu tibi: si nemini
Voles perire, seridò
Cave teipsum; vel peri.

Nulla est cavendi occasio
Tibi negligenda, domestico
Ab hoste. Quod contemnitur,
Citiùs venit periculum.

Vis bis perire? bis perit,
Quisquis suis armis perit.
Bis interibis, si tuis
Escam ministras sensibus.

Bellare si vis sensibus,
Vt Christianus audias;
Ne sensibus præbe fidem.
Qui fidit hosti, dat manum.

Credendo speras sensibus
De sensibus victoriam?
Vires dat hosti, sensui
Qui credit in re spiritûs.

Cor Numinis doctum Fide
Iucunda pascit veritas:
At sensui cor credulum,
Molesta torquet vanitas.

In hoc triumphat veritas,
Cujus cor irradiat Fides:
At fallitur, mendacibus
Qui præbet aurem sensibus.

Oculos & aures noxiis
Spectaculis, sonis, nega:
Linguam coërce: sensibus
Vigore mentis impera.

Qui sensui humano studet
Placere, menti displicet:
Animo placebis hoc magis,
Quò sensibus minùs places.

Divinioris spiritûs
Gustare mella non potes,
Nisi sensuum antè dixeris
Longum voluptati Vale.

8. Tibi mater esto; jus docet:
Sed & noverca; vis jubet:
Ne præda factus sensibus,
In rete tendas tartari.

Corrupta si violentiam
Natura sentiat tuam;
Bonum magistro non bono
Hac arte discipulum dabis.

Incus ut ingens stridulos
Contemnit & ridet sonos;
Infracta sic mens, corporis
Stringat rebelles impetus.

Vt imperet mens sensibus,
Noctem precando transige;
Asinum flagellis erudi;
Coriumque setis defrica.

Lascivientem funibus
Concède nodosis cutem;
Vestemque setis horridam
Adstringe cinctu ferreo.

Domesticum fame & siti
Hostem doma: urticis, flagris,
Nodisve terre Dæmonem,
Mundi que ride ineptias.

Dulces humi somnos cape:
Corpus flagellis excita:
Noctu diuque inter pias
Perfiste sobrius preces.

Ne fortè mens superbiam,
Aut membra morbū contrahant;
In membra ne sævi, nisi
Probante mentis iudice.

Vis corpus asperioribus
Cruciare nodis? Arbiter
Dissuadet animi? desine
Tibi esse durus, & DEO.

Crucibus, flagris, siti, fame,
Vexare quid corpus iuvat,
Si non per ista flectitur
Cervicis erectæ rigor?

Tecum tot annos dimicas,
Corpusculo & cuti gravis;
Cur plena nondum contigit
De te tibi victoria?

Opinionem pristinam,
Et inolitis affectibus
Mille intulisse jam neces,
Non distulisse, oportuit.

Bis victor esse si voles,
Te vince, victis hostibus.
Bis vincit ille, qui suam
Se vincit in victoriâ.

Ni te beatis proximum
Faciât tui victoria;
Miserrimos ages dies,
Aliis molestus, & tibi.

Dimitte grata sensibus;
Admitte grata Numini:
Victor tui, leve senties
Cœpti quod instat ardui.

Vis gaudio mentis frui?
Labore corpus confice.
Cum membra destituit vigor,
Tum læta mens risum parit.

Abrâmus id docet pater,
Qui non prius pater fuit,
Risumque genuit, quam gravi
Ætate fractis viribus.

10. Ad crimen allicit Caro?
Propone flammam; & vide
Indigna quam sit res viro,
Turpi lupæ succumbere.

Levis

Levis ignis in lignis latens,
Hæc urit, & cinerem facit:
Nos, ligna sicca, amor levis,
Levis urit ignis, & vorat.

Ab igne lignum fit cinis;
Fit ignis aura: nos amor,
Levis amor, in cineres agit;
Levis aura, turpis est amor.

11. Horresce fulmen Numinis,
Qui more belluæ tuum,
Vel non tuum, turpi audeas
Fœdare flagitio torum.

Doctore teste melleo,
Vitæ sacerdos lubricæ,
Omni luto est impurior,
Omni cloacâ spurcior.

12. O qui per ignes ingredi
Nudis amas vestigiis,
Erras; nec illæfos feres
Ab ignium morstu pedes.

Impuritatum fomitem
Horresce: tutius puta
Timere millies benè,
Quàm vel semel malè fidere.

Celeres, leves, & lubricos
Mens feminæ motus habet:
Sed pervicaci feminâ
Nil vivit obstinatus.

Mala est malû, bona est bonum:
At sæpè, quàm vir, femina
Melius bonum, quando est bona;
Levius malum, quando est mala.

Vultum procacis feminæ,
Iuvenura luem, funus virûm,
Certamque perniciem fenum,
Fuge, angue pejus & cane.

Ne lætiore femina
Te fronte decipiat, cave:
Ficto subesse vultui,
Non verus assuevit decor.

Ne blanda te vox feminæ,
Aut picta frons fallat, cave:
Fugacis esca gaudii
Longos dolores occulit.

13. Est temporis spoliolum breve,
Et munus infidum decor;
Tibi commodatum, non datum,
Hero ut placeres, non tibi.

Formosa quæ nuper fuit
Puella, turpis est anus.
Hanc qui vides, unâ vides
Quàm forma sit bonum breve.

Formosulæ quando cutis
Depascet ætas gratiam,
Vivum cadaver nemini
Domum placebit ducere.

14. Fuge curioso lumine
Comptam videre feminam:
Est sæpè forma pulchrior,
Turpissimi semen mali.

Oculi procaces, aut duces
Aut illices sunt ad malum:
Oculis carere te juvet,
Cæcare qui mentem queant.

Si

Si pulchritudo corporis
In mente picta te capit,
Oculos preme, ut vites scelus:
Ad crimen itur per gradus.

Impura prurientium
Ad carmina ædes aurium
Occlude: pectus debile
Verbi ferit lascivia.

Plerisque cantus mollior
Fomes fuit libidinum;
Et curiosis auribus,
Vox blanda, pro lenâ fuit.

Aures loquelis turpibus,
Et mollioribus sonis
Occlude cerâ; ut spiritûs
Mentem recludas vocibus.

Femella fallax abditos
Sensus & affectus gerit:
Frons, vultus, os, oratio
Malè mentiuntur sapiùs.

Animal dolosum est femina:
Habenda tum demum bona,
Cùm se malam palàm gerit.
Hunc, qui sapiis, fucum fuge.

Est turbidarum aut turpium
Magistra rerum femina.
Cave, tuarum ne terat
Hæc larva limen ædium.

Nihil boni mulier mala
Sanas in ædes adferet:
Cave, cave, nocentius
Sparget venenum viperâ.

Amans pudoris, ne logos
Cum feminâ longos habe:
Vrit videndo femina:
Sed colloquendo conficit.

15. Rarenter hospitium terat
Femella, vel numquam, tuum:
Multò minùs cum feminâ
Tecto sub uno mansites.

Ne solus, & sine arbitro,
Sine teste cum solâ sede.
Quidquid tibi adfingi potest,
Linguæ loquaci subtrahe.

Cupedias, munuscula,
Epistolâsq; blandulas,
Profana flamma missitat:
Hæc ignis ignorat DEI.

Samfone non es fortior,
Davide non es sanctior,
Salomone nec sapientior,
Quos forma stravit feminæ.

Mortalium qui robore
Genus omne Samson vicerat,
Est arte victus feminæ.
Samfone non es fortior.

Formæ decor, solus locus,
Promissa, blanditiæ, minæ,
Sunt quinque mortis femina:
Fuga, & prece hæc elimina.

Ferit arte vulpes, cornibus
Bos, calce equus, rictu leo,
Vngue ursa: quinque bestiiis,
Formâ puella plus nocet.

Res

Res sunt dracones pessimæ,
Res pessimæ sunt aspides:
Sed pessimas inter feras,
Est feminæ virus duplex.

Malum, maliq̄ue fomitem
Fontemq̄ue vita, feminam:
Cognata quamvis, aut soror,
Haud cessat esse femina.

Amas sororem ? feminam
Fuge : Logicus stygis vafer
Celabit altu sanguinem,
Ostendet arte feminam.

Fuit, est, eritq̄ue femina
Generalis instar regulæ.
Hæc fallit in multis; vide
Ne fallat illa in plurimis.

Si mente verfas turpia ;
Adesse cogitatum
Testes tuorum Cælites
Cense, teipso iudice.

Nisi hostis es superbiæ,
Inimicus iracundiæ,
Livoris & libidinis ;
Hostes habebis Angelos.

Stimulat libido ? mox fuge
Præsentis ad opem Numinis:
Et impudicum dæmonem
Verbis minisq̄ue territa.

Libido jugis ignis est,
Ignarus absque te mori :
Vitalis ignis dum viget,
Illum æger, & senex time.

Parcit libido nemini:
Non te ægra membra, non locus,
Non sparsa canis tempora
Ab hujus eximant metu.

Juvenile luxuries probrum,
Virilis ambitio lues,
Tortura avarities senum,
Tria monstra mūdum fascinant.

Et carnis, & pecuniæ
Æquè est cupido sordidus
Iuvenis voluptatem fuge;
Auri famem expugna senex.

Dulce est voluptatis caput,
Amara cauda : millies
Ingressus ejus blandior,
Quàm sit futurus exitus.

Sic dulcis in falsum mare
Decurrit amnis ocyus:
Vbi æquoris falsuginem
Gustaverit, falsum fluet.

Time voluptatis dolos,
Cui mœror & dolor it comes:
Vbi mella fuderit palam,
Clàm cæca figet spicula.

Bulla est voluptas ; disperit
Vix orta: Virtus, & boni
Facti perennat gloria,
Senii necisq̄ue nescia.

Fuge blanda ; dura amplectere:
Ingressus horum territat;
Egressus illorum necat.
Ride minas ; vita necem.

H

Quæ

Quæ te voluptas in sinu
Fovet supinum, cogitat
Stragem propinquam : forficem
Stringit minacem Dalila.

Ne crede blando vultui:
Tam magnus est prudentiæ
Amor tyrannus, quàm puer
Parvus Cupido pingitur.

Vita voluptatis dolos,
Animi que labes ceteras:
Cupidinis servus tuæ,
Nulli imperabis libero.

Iuvenum querela est, & senum;
Vitæ voluptas ah brevis!
Vita ô voluptatis brevis!
Vtramque uterque despice.

Quid sunt opes, epulæ, joci?
Quid pulchritudo corporis?
Quid est voluptas sordida,
Nisi fungi, & umbræ, somnia?

Placens figura, inanium
Opum que pompa, labilis
Formæ venustas oculis,
Orbis que luxus præterit.

Famæ, sui que prodiga
Libido, damni incuria,
Ferocis instar manuli
Effrenis in vetitum ruit.

Quia turpis est libido,
Et ipsa turpitude,
Tenebrarum amica lucem
Fugit, & fugit videri.

Avis implicata glutine,
Gemino labori subjacet;
Et corpus ut visco eximat,
Pennas & emaculet suas.

Si corporis cupidini,
Et sensibus morem geris;
Quis te explicabit nexibus,
Tractasque sordes eluet?

Pudore primos impetus
Fœdæ voluptatis doma.
Iuvenes, senes maculat, necat:
Iuvenum probrum, pestis senum.

Amor, Crucis CHRISTI memor,
Carnis domat petulantiam;
Et morte mulctat improbos
Animi rebellis impetus.

Pudoris hostem fustibus
Doce pudere feminam;
Vel exacutis unguibus
Ejus nota petulantiam.

Vt castitatis hostium
Victor triumphes, si sapias,
Pugnare noli comminus;
Sed, more Parthorum, fugâ.

Fœdæ voluptatis sitim,
Opum caducarum famem,
Honoris appetentiam
Extingue Numinis metu.

Pudoris illæsam nivem
Crede esse donum gratiæ;
Nec hanc, novâ absque gratiâ,
Servare spera gratiam.

Pudoris

Pudoris amissum decus
Sarcire gemitu, odio tui,
Afflictione spiritûs,
Carnisq̄ue suppliciis, stude.

Animo medere lacrymis,
Ieiunio, multâ prece:
Non est reperta spiritûs
Morbis medela certior.

Vt servitutum debitam
IESU & MARIÆ servias;
Cordis dicati lilium
Precibus fove, lacrymis riga.

Tibi corporis flos integer,
Cordisq̄ue puritas placet?
Quæ sors vel insons cogitas,
Deprome in arbitri sinum.

Ne quære, num libidini
Victæ volens accesseris:
Hæc cura vulnus innovat,
Ignemq̄ue sopitum excitat.

An senseris malum, an malo
Consenseris, ne discute:
Quæ vexat, aut quæ displicet,
Nec est voluptas, nec placet.

Tibi castitatis lilium,
Et frontis arridet pudor?
Misereſce lapsi turpiter,
Ne turpius mox corruas.

18. Nolis nitere vestibus,
Quò provoces lasciviam.
Malum est, bonis uti malè;
Malis malè uti, pessimum.

Te liberali munere
Natura finxerat virum:
Cur te refingis feminam,
Et arte pejus eligis?

Est turpe, feminæ mares
Præferre mores: feminam
Castam, probam, modestiæ
Et frontis ostendit pudor.

Oneres an ornes te, vide:
Non tegmen, at tectum tibi
Imponis, & sic non tuum
Ornas, sed ædificas caput.

19. Cur impudicis virgines
Chartas lituris inquinat?
Es paginæ exemplar tuæ:
Vas fundit id quod continet.

Musas amantem, virgines
Amare virginem decet
Chartam; atque versus virgines
Servare, chartâ virgine.

Nescire cùm scias typos
Chartam tueri virginem;
Mirare, nostra quòd procis
Tradam typis tetrasticha.

Dum quæris in Vatum libris
Sermonis elegantias,
Obscœna castum fabula
Pectus latenter inficit.

Cur Heva peccavit prior?
Eclipsis est Lunæ frequens;
Est rara Solis: propior
Est femina ad lapsum viro.

H 2

Res

Res condidit cunctas DEUS :
 Dedit vir illis nomina.
 Quid mulier ? aliquid ? an nihil ?
 Hæc verba largiter dedit.

Cur est viri sublimior
 Quàm feminæ prudentia ?
 Capitis fuit vir filius ;
 Fuit Heva costæ filia.

20. Dant nuptiæ mortalibus
 Optatum, at ignotum malum.
 Qui liber antè vixeras,
 Vxore ductâ servus es.

Formæ, atque nummis antefer
 Mores futuræ conjugis.
 Qui nuptias aliter paras,
 Ad pœnitentiam volas.

Sine dote nupta, diligens
 Et casta, dotata est fatis.
 Est casta, de quâ nec jocus,
 Nec fama mentiri audeat.

Amet vir uxorem suam ;
 Vxor marito præseat :
 Sui illa cor est conjugis ;
 Sux ille conjugis caput.

Vxor marito ut sit proba,
 Haud debet esse superior,
 Sed obsequens : ruet domus,
 In qua vxor imperat viro.

Studiofa pacis femina,
 Negotiorum nexibus
 Domi ligata, quæ foris
 Audit, filet discrimina.

Rumoris, aut togæ, aut fagi,
 Aut nuptiarum, aut funerum,
 Aut litium strepitu, cavet
 Aures mariti tundere.

Vt pax sit inter conjuges,
 Et una mens, unus animus ;
 Vtriusque conscientiam
 Gubernet unus arbiter.

Odit DEUS libidinem ;
 Amat fideles conjuges :
 Viduum facit pluris torum ;
 Cor virginale deperit.

Rosa pulchra spinis obsita,
 Est par fidele conjugum :
 Meliore natos semine
 Dat virgo plures liberos.

Devotionis in viam
 Est apta duci femina ;
 Viris juvari dignior,
 Se posse qui plus autumant.

Est virgo brachii brevis,
 Sed cordis & cerebri integri,
 Aptanda Virginum gregi :
 Externa nil pensat DEUS.

Quæcumq; virgo est, in se habet
 Et spargit innocuum jubar :
 Cui casta mens est, hæc nihil
 Proferre non clarum potest.

21. Cur Virgo proles Virginis,
 Amat clientes Virgines ?
 Miraris ? atros candidi
 Corvos olores non amant.

Au.

Audire, & esse Virginis
Matrisque qui gaudes eliens,
Aram verere, Filius
In qua immolatur Virginis.

22. Haud ventre qui latrat fame
Oritur, sed è pleno, Venus:
Nec ventre obeso nascitur
Acuta contemplatio.

Inopem Venus fugit domum,
Amica & hospes copiae:
Mare, ignis, & mulier tria
Timenda sunt homini mala.

Vigila pudicus, sobrius:
Virtutis & Sapientiae
Inimica pestis & lues
Sunt pluma, venter, & Venus.

Te si semel captum tenent
Libido, vinolentia,
Aut livor, aut daemón malus,
Mox mente destituent bonâ.

Odium boni, malus oculus,
Cupidinis præcep̄ calor,
Tria hæc malorum pessima,
Hominem sibi orbique auferunt.

Id omne quo carnem voles
Fovere, spiritum gravat:
Socordiam venter satur,
Et mentis exilium facit.

Ne ventris appetitui
Remitte habenas laxius;
Sed parcioꝛe pabulo
Carnis doma lasciviam.

Æstus voluptatis malæ
Frenare vina nesciunt;
Quin pota largè mortuam
Resuscitant libidinem.

Vt affluente fomite
Exardet ignium furor;
Sic vel sepultam suscitât
Bibacitas cupidinem.

Vix obrutum corpus cibis
Casti pudoris est tenax:
Nam flamma robur, lignea
Sibi strue admotâ, capit.

Adversa pugnant mutuam:
Mens ventris abdomen terit;
Mentisque flammâ ignea
Obscurat alvi vastitas.

Nemo unus atque idem potest
Duplex opus bene facere:
Nimis edere, & satis agere;
Bibere nimis sapere satis.

Dum pascis abdomen putre,
Stulte laboras; ut tibi,
Et ceteris valeas nihil.
Sibi ventriosus est onus.

23. Vitæ Charybdis venter est:
Quidquid labor jugis parit,
Id omne venter devorat:
Nec dicere assuevit, Satis.

Nunc esuris; nunc, quas dapes
Voraris, eructas satur:
Vigilas, quiescis, solvere
Dubites tot actus flatibus?

H 3 Men-

Mentem malam palpo bibax
 Divendit : amentes emunt:
 Famem ille ponit, & sitim;
 Si quid reponit, vendidit.

Fœtens mero, laurum voras;
 Omnesque speras fallere.
 Frustrâ: omnium se sibilus
 Laurum bibisse dicitat.

Vbique apud viros graves
 Infamis est intemperans:
 Concordiæ aut commercii,
 Lascivia & laus nil habent.

Celare possis omnia,
 Duobus exceptis, mala:
 Quòd ebrius sis, aut ames,
 Oculi revelabunt tui.

24. Quòd plura te Liber loqui
 Docebit, hoc sapiens minus:
 Bacchus coëgit plurimos
 Inepta contra se loqui.

Silentio convivia
 Ornare disce, vel senex
 Sermonis, inter pocula,
 Parcus senex, miraculum.

Cùm vinolentus in tuum
 Invectus est nomen; puta
 Istud tibi convitium
 Fecisse vinum, non virum.

Cum mente mens debet loqui:
 Sed mens abest ab ebrio.
 Vide ergo cum quo litiges:
 Si cum ebrio; absentem feris.

25. Satùr datori non solet
 Habere venter gratiam.
 Ingrato habenas contine,
 Ne plenus ad pejus trahat.

Ventrem doma: cibi modum
 Qui nesciet, modum sciet,
 Què vel secet fluctus rate,
 Suæque serviat gulæ.

Ne liber animus corpori,
 Sed corpus animo serviat:
 Somni, cibi, potûs modum
 Mens dicet; observet caro.

Vt multa quando ingesseris,
 Sic pauca venter accipit,
 Nec plura poscit, cùm caret;
 Sed moribus morem gerit.

Ventri latranti da, dato;
 Da quod meretur pabulum:
 Da temperanti largius,
 Intemperanti parcus.

Quod corpori fat est cibi
 Potusque, sume quod fat est;
 Ne somnolentâ ignaviâ
 Animus gravetur, aut dape.

Da quod fatis sit corpori;
 Pro mente pugnet quod fat est:
 Non lædit hanc, nec impetit,
 Sed virium augmento juvat.

Hunc sume, quem fames cibum,
 Potumque flagitat sitis:
 Necessitati quod dabis,
 Nil conferet cupidini.

Vnum

Vnum lubenter subtrahe
Genio bolum. Comedas parum,
Comedere si multum voles:
Parum bibe, ut multum bibas.

Remittitur parvo fames:
Non est molestus creditor;
Minus reposcit debito.
Sic redde; ne des quod potes.

Cibi ac meri cupidinem,
Merito famis, merito sitis
Metire. Deliciis gulæ
Homo mancipatus, fit pecus.

Ardentio rem sobriis.
Restingue potibus sitim.
Sapiens bibit, ne post bibat:
Sed potor, ut bibat, bibit.

Si sanus optas vivere:
Quod profit, & possis, bibe:
Longos dolores corpori
Brevis voluptas parturit.

Vt multum edas, edas parum:
Consuetam vitam protrahit
Dieta. Tam nimius nocet,
Quam debitus prodest cibus.

Torporem & ingluviem cave,
Luxusque fluxam conspue.
Dulcedinem: solo sale
Mens læta panem condiet.

Alternata delectant. Aqua.
Potata semper, displicet:
Diluta menti sobriæ
Falerna profunt, & placent:

Medela vinum corporis:
Tutela mentis est aqua.
Misce: hospes & custos erit
Mens sana sani corporis.

Vim mentis vnda temperat,
Augetque pota sobriè.
Illam suborta crapula,
Luxusque obesus obruit.

Inesse qui solis putas
Mortem venenis, falleris:
Quò plus habet mellis gula,
Hòc sæpè mortis plus habet.

Homo esse cessa, vel gulæ
Dominare: vitæ consulit
Edens leo; mortem cibus
Et potibus ne provoca.

26. Iucunda præter se omnia,
Ieiunium hesternum facit:
Et panis atri frustula
Educat anterior fames.

Stude salutis: sobriâ
Morbum diætâ corrige;
Nec tempus aut locum, tui
Doloris auctor, argue.

Diu, ut labores, & fatis,
Ede, bibe, dormi sobriè:
Cur istud à Medico petas,
Quod ipse, si vis, das tibi?

Valere quò melius voles,
Hòc sis ciborum parcior:
Tuæ salutis plurimum
Debes, voluptati parum.

Ægro

Ægro medela est corpori,
Tutela sano, sobriæ
Exacta vitæ regula.
Modicus cibi, Medicus sibi.

Constans diæta, est omnibus
Medela morbis optima:
Te posse crede nemini
Meliùs mederi, quàm tibi.

Animæ salutis aut corporis
Nocitura quæ nôris, fuge;
Medicum vel expecta truce[m],
Intemperans æger, pati.

Odora si te suavitas,
Gratùsve gutturi sapor,
Tactùsve vincat mollior,
Vir antè, fies femina.

27. Ede, bibe, dum licet, domi:
Convivii frequentia,
Multusque risus, aut jocus,
Sapientiam pellunt loco.

Nec mensa lautior tibi,
Nec ulla dulcior quies,
Nec alibi vita lætior
Est obtinenda, quàm domi.

In mensâ honestâ pauperis
Humilis recumbes suaviùs,
Quàm si superbâ te dape
Impinguet aula divitis.

Te plus juvabit, sumptibus
Parata nullis cœnula,
Quàm lautiora prandia,
Quæ somniando struxeris.

Vbi, quod est fat, suppetit,
Inempta præstant pabula,
Quàm cœna delicatior,
Multis parata sumptibus.

28. Prudentioris mentis est,
Homo salivæ virginis:
Vino madens, sibi excidit:
Natante, mens natat, domo.

Iejuni & oris sobrii
Saliva serpentem fugat.
Orci draconem, pabuli
Abs te repellat parcitas.

Cujus cor occupat merum,
Libido, livor hunc premunt:
His lacrymæ, fitis, fames
Medentur, & calidæ preces.

Cor sobrium, superfluis
Non impeditum victibus,
In mentis arcem sæpiùs
Fusum receptabit DEUM.

Vitam & salutem corporum
Curare nos quidem decet:
Sed cura nobis sit prior
Æterna mentium salus.

Fauces ut in mensâ cibum,
Sic & suum aures hauriant;
DEIque Verbum in intimum
Penetrare mentis inferant.

Curam & salutem corporis
Medici docebunt te libri:
Hic disce verus esse homo;
Mens clara, plena Numine.

Mundus.